

BORSSZEM JANKÓ

Előfizetheti a Deusch-féle könyvnyomda és kiadói-részvénytársaságnál. Pest, Dorottya-utca 11. sz. a.
Előfizetési díj Egész évre 6 ft. — Félévre 3 ft. Negyedévre 1 ft 50 kr.

HIRESEK ARCZKÉPCSARNOKA.

A kis Lehmann.

Ez az igazi decorationsminister — gróf Festetich György csak himpellér hozzá képest.

Ez a kicsi ember az, a ki még Gyulay Palinál is kisebb; a mire aztán Gyulay nagyon büszke.

Kisebb, mint Gyulay, nagyobb, mint Borszem Jankó — de azért Borszem Jankó nem irigye, sőt testi-lelki jó barátja, őszinte bámulója ennek a genialis emberkének, ki annyira vitte, hogy Mozart, Meyerbeer és Gounod az ő festményeihez irták az accompagnement.

Hogy is énekel róla a dicső Vörösmarty?

„Dévaj enyelgéssel perczeg pennám te fölötted
Lehmann, és nem kérsz diszítésül szép dekorácziót!
Szép diszesítés vagy te magad Mórliczka lapomban...“

Szinte látom, hallom, hogy csapja össze két kezét, midőn meg fogja pillantani magát a tulsó oldalon, így kiáltván föl: „Ei Spedakl! ei Herrchäses!“

Ime, a valódi tehetség szerénysége. Lehmann a természetet annyira meghonosítja a szinpadon, hogy, ha a Margitsziget déli csuesáról bámuljuk a fölkelő holdat s a Duna ezüst fodrait, így kiáltunk föl: „bravo Lehmann!“ Ha a nap égő párázatban hanyatlik az ó-budai hegyek mögé, s a várpalota s a templomok kör-rajza élesen metsződik a világos háttérbe, csön-des áhitattal kulcsoljuk össze kezünket, s így fohászunk föl: „Teremtő Lehmannom, mily szépek műveid!“

Senki blasphemianak ne vegye lelkesedésünket.

Mióta a „Családi Kör“ Helvei Ilkáról azt zokogja, hogy nem is Helvei, hanem Halevy Ilka, s hogy nem is Ilka, hanem Semiramis: azóta az őszinte elismerés kicsapott medréből, és nem marad egyéb hátra, mint összeszidni a talentumot, s a dühös oroszlánról azt mondani, hogy hiszen csak beteg cicza.

Mikor az egyszeri huszárnak megtiltották a káromkodást, odaállt a megfeszített Krisztus képe elé, s így kiálta föl: „bravo Pilatus!“

De miután nekem nem tilthatják meg a — káromkodást,

„Mert Borszemnek megtiltani nem lehet,
Hogy ne üssön nagy és apró emb'eket,“

miután nagy e hazában én vagyok az egyetlen, a ki igaz mértékkel mér még — Pista bácsinak is, teljes meggyőződésből, erőből és lélek-
ből írom ide:

„Bravo Lehmann!“ B. J.

ÁRTATLAN FILLENTÉSEK.

Tisza Kálmán nem akar miniszter lenni.

Schwarz Gyula okosan beszélt.

Czérna Tóni soha nem fizetett még mással, mint ezüst pénzzel.

A főrendi tábla elvetette a képviselőház határozatát.

Pesten egy utezasöpröt láttak.

Ludas Matyi tiszta inget váltott.

Ghyezy Kálmán elhatározta magát valamire.

A „Szózat“-ot nem Vörösmarty, hanem Horn Ede irta.

Danielik, Toldy Pistának nyakába borult.

Kuhn krixminiszter Debreczen városának diszpolgárává lett.

Están bácsi ma vizet ivott.

BORSSZEMEK.

Akin itthon.

Itt a tudósok közt suhogód kiereszteni nem ártott, Sujta, de volt is mit, s a hova sujta, hatott. Ám mert innod epét, enned csigahéjat adának, *Coriolán*-kodnod nem lehet érte jogod.

* * *

Akin Párisban.

Hát csak azért tanulál s a világot azért utazád be, Hogy mint ronda madár fészketet összecsunyítsd? Tűzhelyeden kotyvassz, lúgozd kamrádban a szennyest; Ám perczig se feledd, hogy honod: édes anyád! És ha az is *tudomány* a miket *vérités*-dben elétársz: Ugy hozzád képest *Plato* „*Ludas Matyi*“ is!

SPINOZA.

A bolygó zsidó.

Figyelmeztetés a t. előfizetőkhez.

A „Berzsem Jankó“-hoz mellékelt előfizetési felhívásban a negyedévi előfizetés hibásan 1 frttal van kitéve, holott az, mint az egész és félévi árak arányából világosan kitűnik: **1 frt 50 kr.** — Azon t. előfizetőinket tehát, kik az oct.-decemberi negyedre csak 1 frtjával fizettek elő, tisztelettel kérjük a még hiányzó **50 kr.** kipótlására, miután csak így küldhetjük meg a lapot.

A „B. J.“ kiadó-hivatala

Árva Bódi.

(Arany után.)

Árva Bódi sir az ablak alatt,
Tisza Kálmán országházban mulat.
„Kálmán, Kálmán országházba
Bocsáss be,
Bocsáss be.“
„Megállj Bódi! petitióm
Hogy vag le.“

Tisza Kálmán gyujt balogi lángot,
Süti annál a sok miskulánczot.
„Kálmán Kálmán a megyéket
Rendezném,
Rendezném.“
„Csak még ezt is a föld alá
Tehtném.“

Árva Bódi marad a sötétben,
Tisza Kálmán Biharnak ölében.
„Kálmán, Kálmán ne bizgasd az
Országot,
Országot,
Elkelne a jó rendezés
Is már ott.“

Az országban nemzet véleménye
Feltámadván — országházhoz méne.
„Kálmán, Kálmán az ország is
Akarja,
Akarja,
Sürgetőleg ime jö a
Nyakamra.“

Kimene a Tisza Kálmán lobbal,
Verné Bódit nagy petitiókkal.
„Ne bántsod, ne bántsod gonosz balog
A Bódit,
A Bódit,
Ha megbántod, kezem bizony
Ellódit.“

S Tisza Kálmán elszalad ijedten,
Ismeri őt az országban minden.
Körül-körül csatangol a
Megyéken,
Megyéken,
Megesnék a tigris szive
Szegényen.

APRÓ HIREK.

+ A „Magyar Ujság“ írja: „Deák Ferencz arczképét Párisban mint a pantini gyilkos fotografiáját árulják.“ — Furesa! A „M. Ujság“ Deák Ferenczet régóta gyilkoskép árulgatja itthon, a nélkül, hogy a francia lapok megemlékeztek volna ez iparfogásról.

× Mily visszaélést üznek Párisban hiresebb hazánkfiai arczképeivel, nem csak az mutatja, hogy Deák Ferencz képét, mint a pantini gyilkosát árulgatják, hanem az is, hogy egyik párisi barátunkat úgy szedték rá, hogy megvétették vele Tisza Kálmánt, mint a szabadelvű magyar párt vezérének photographiáját.

△ „Galanterie-czikkek.“ Végre megtudtuk, mi fán teremnek a galanterie-czikkek. A szerző nem birta magába fojtani a dicsőséget és aláírta, hogy biz' ő törzs. Csodálatos törzs — mindig zöldel, még sincs veleje.

= A „Magyar Állam“ azt állítja, hogy nem tud megférti a „szabad egyház“ mellett; a „Szabad Egyház“ váltig hirdeti, hogy ő igenis fen tud állani a magyar állam mellett. Borsszem Jankó pedig azt mondja, hogy a szabad állam-mal nem fér össze a magyar egyház, sem a szabad magyar-ral az állam-egyház. Mind a háromnak igaza van.

+ A bihari petitiót a megyék rendre félreteszik, úgy hogy maholnap nem is lehet megtalálni. Eddig elveszett dolgokat szoktak köröztetni, hogy elérkezjenek; ez a petitió meg az által vész el, hogy köröztetik.

≡ Mikor „Szerafiná“-ban Szigligeti Anna k. a. játszá „Sulpice“-t, egy ottlevő francia felsőhajtott: „Ah, ce n'est pas Sulpice, c'est un supplice!“

— A „Neuer Freier Lloyd“-dal egy és ugyanazon nyomdába kerültünk. Se baj, célunk úgy is egy: az ellenzék léhaságait kitüntetni. E tekintetben, az igaz, nehéz Horn urral a concurrentia; hanem helyreállítja az egyensúlyt azon körülmény, hogy Horn ur erejének nagy részét igénybe veszi azon törekvés, hogy magát is nevetségessé tegye.

** „Árva Miska“ jelenti, hogy az 1869-ik év december végével megszűnik. (Fogadok, hogy szegény nem érti meg ebben a viccet.)

© A „Magyar Ujság“ ujdondásza nem átallja Szigeti Józsi bácsiról azt mondani, hogy Paprika Jancsit csinál magából. Miért ne! Ha minden Paprika Jancsiból lehet kritikust csinálni, miért ne lehetne egy színészből Paprika Jancsi?

◁ A pápai ezigánybandából is szorított szavazatokat a baloldali kortes, mert abban a bandában két hornista van.

** Másoló intézet keletkezett a fővárosban. Csernátóni kijelenti, hogy ezt nem ő alapította.

† Csernátóni szidja a „P. Napló“-t és Gellérit, hogy miért igyekeztek praeoccupálni előleges haranguirozás által az esküdtészeket. Tessék! Mikor a „Hon“, „Magyar Ujság“, s tisztes társa a „L. Matyi“ hétről-hétre sallangos kortes-eloquentiával biztatták a debreczeni esküdtéket, hogy de bizony csak ott fogják Borsszem Jankót — akkor a „részrehajlatlan“ Csernátóni lába közé vágta plaidjét, s hallgatott, mint az arany — most meg kiabál, mint a hamis pénz.

— A német színházban két magyar író producálja magát egy majommal. A különös az, hogy nem a majom az írókat, hanem az írók utánozzák a majmot.

MOT d'ORDRE!

(Legújabb bihari pontok.)

Tisztelt elvbarátim!

Hogy a küszöbön lévő országgyűlés bennünket kiszűletlen ne találjon, a pártfegyelem érdekében észszerűnek látom a következőkben kijelölni azon nézpon-
tokat, melyekhez felmerülő kérdéseknél ragaszkodnunk kell és a melyek általában magunktartására nézve irányadók legyenek:

1. Mi megmaradunk dualismus eszméje mellett, a mennyiben a pártunknak két feje van t. i. én és tisztelt csekélység. Több szem többet lát; hát még ha szemüveggel van felfegyverkezve!

2. Irányival, Madarászszal és Simonyi Ernővel az eutente cordiált fenn kell tartanunk; a szavazásra miu-
dig hasznukat vehetjük.

3. A ministereket addig piszkálgatjuk, míg meg-
unják tárczáikat és nekünk adnak helyet. Erre ürügyet találni csekélység. Példa van rá a multból: a temes-
vári fa-historia és Bőszörményi agyonkinoztatása. Ily formán szépen fel lehetne például használni:

Andrássy ellen, hogy egész nyáron utazott, nem gondolt a hazával, a pénzt kivitte az országból, a határőrvidéki erdőeladási ügyben Kuhnnal egyetért. Hozzájárul még ehez a családi vasut, a frakk s hogy nem magyar, hanem angol paripán nyargal.

Festetits ellen: hogy magyar minister létére mindig Bécsben van, s hogy kiváló baloldali férfiakat, azért mert demokrátákuak vallják magukat, nem s-
git grófságra s hogy a rendjelekből csak deákisták számára csinál monopolumot; holott ranghoz és rendjelhez a politikának semmi köze.

Lónyai ellen: hogy a nagyszerű kőszételepeket, melyekkel az országot meg akarja gazdagítani, csak azért fedezte fel, hogy azokat ismét eltemesse; továbbá, hogy Erdélyben jószágot vett, a mit pénz nélkül véghez vinni nem lehet.

Eötvös ellen: hogy az alkotmány bástyáinak már akkor ellensége volt, mikor a „Falu-
gyűzőjét“ írta; hogy ultramontanismusát már a „Kartauzi“-val bebizonyította, hogy Erdélybe ő is csak jószágot nézni ment, hogy egy német könyvet írt, melyet, fájdalom! Europa minden nyelvére lefordítottak, s hogy egyedül üdve-
zítő kálomista iskoláinkat el akarja gseftelni tőlünk.

Horváth Bódi ellen: hogy Ludas Matyit agyonkinozza, de elébb őt utiköltségek felrovásával koldussá teszi, s hogy „ragyogó“ beszédeket tart csak azért, hogy a nemzetet elvakítsa.

4. Ha jobboldal indítványára valamely megsértett ministernek elégtételt kellene adni, mindnyájan eltávo-
zunk a teremből, csak az a ki közülünk a sértést el-
követte, marad benn. Ez aztán mint a párt egyedüli képviselője, a párt méltóságának fenntartása végett a karzatra fog sandalítani.

5. Mindenki közülünk 77 interpellációt intéz a min-
isterekhez, hogy az idő elteljék és a budget tárgyalása el-
tarisnyáztassék. Legyen legalább tarisznya — ha tárcza nem lehet. A ki anyagot kíván interpellációra, csak forduljon hozzám, mondok én annyit a mennyi kell. Egy a honvédek gombjai, a másik nadrágjuk, a harmadik zsinórzatuk, negyedik hátultöltőik iránt interpellálhat. Ha ebből ki nem futná: a bakancsok var-
rását és talpalását lehet kifogásolni. Ha belőlünk nem telnek müértő — fogunk hozzá csizmadiát.

6. A megyék rendezése kérdésénél mindeure be-
hunyt szemmel nem-et mondunk. Hivatkozhatik ránk aztán a miniszter, hogy „látni méltóztatik“ — mi nem látunk.

7. A magyar bank tárgyában a debreczeni Kos-
suth-bunkókat és a Londonban megmentetteket min-
denekelőtt érvényre kell emelnünk. Választóim erre bizton számolnak. Ez hat, és — kostet uns kein Geld.

8. A nádori hivatal és regenség kérdése hatha-
tós incidens lesz; elvesz legalább egy hónapot. Ha a jobb oldal azt fogja mondani, hogy maradjon meg a nádori hivatal, akkor mi, mint a felség jogainak védői lépünk fel, és bebizonyítjuk, hogy a nádori hi-
vatal a felségi jogokat megeseonkitja. Ha pedig a nádor-
ságot el akarják törölni, akkor mi mellette, mint ősi institutio mellett fogunk szólni, mely már az illető esetekben az országgyűlés összehívhatása végett is szükséges.

9. A bíróságok szervezése kérdésében mindenek-
előtt kijelentjük, hogy a törvényszékeknek helyiségekül a vármegyeházakat oda nem adhatjuk. Mig a kormány alkalmas helyiségeket talál vagy épít, beletelik leg-
alább három év. Addig új választás lesz, mi többségben leszünk, és az új törvényszéki aera soha sem lát nap-
világot.

10. Az incompatibilitás kérdésénél a mellett fo-
gunk harcolni, hogy a képviselői állással államhivatal nem fér össze. De az ez iránti törvény egyelőre csak a jövő választásokig legyen érvényes.

11. A delegációval már kétszer csináltunk fiascót Először, hogy beléje mentünk, és másodsor: hogy beléje nem mentünk. Tehát azt még egy darabig ne boly-
gassuk.

12. Egy szóval: programmunk abban összpontosul, hogy a kormánynak annyi akadályokat készítsünk, hogy a miniszteri hivataloskodás valóságos steaple-chase legyen. Ekkor mi ezélt érünk és

13. utánunk a vizözön.

Tisza Kálmán s. k.

Horn Ede pápai stambuchjából.

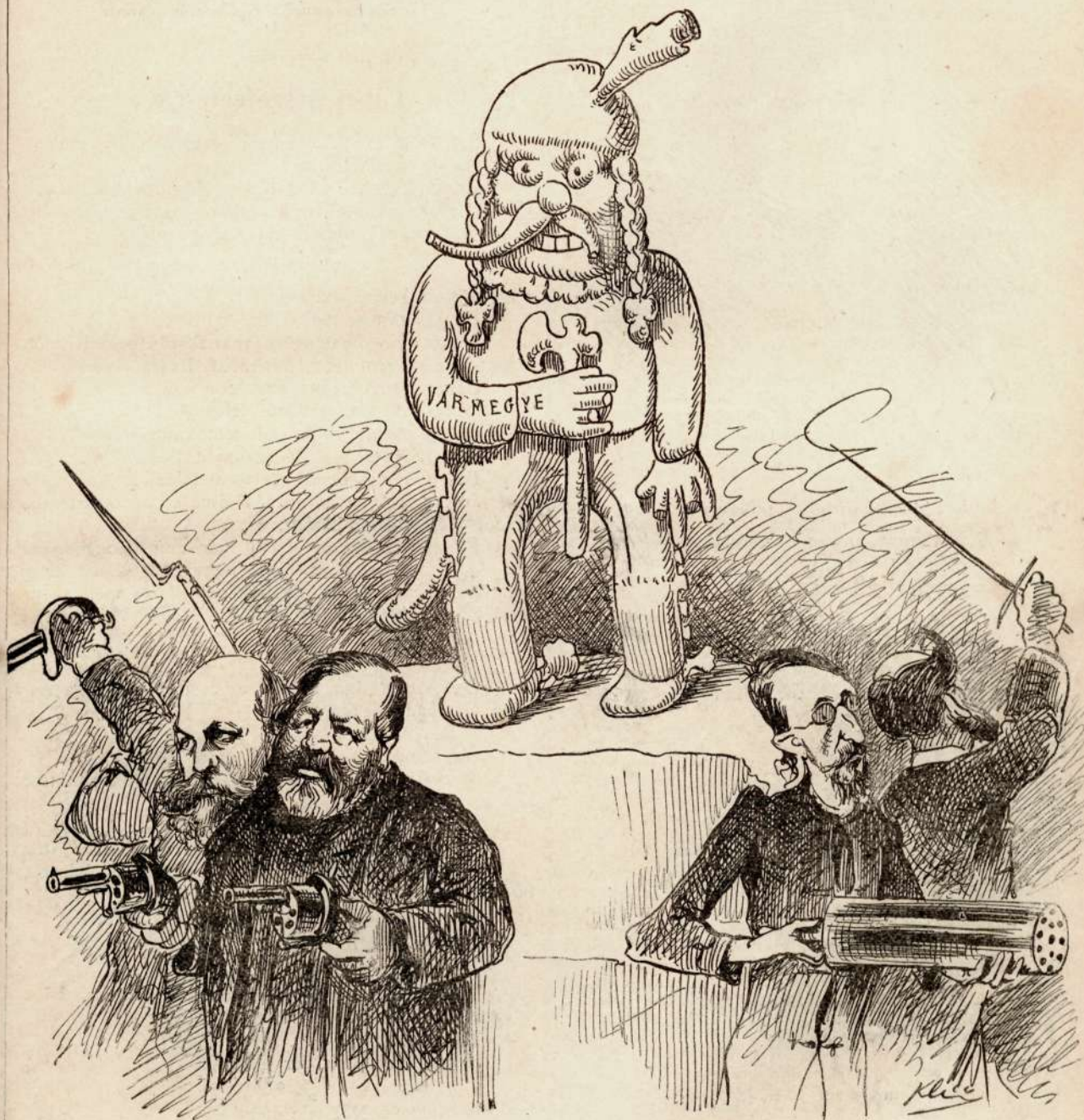
Ha a választó bukik — a jelölt áll. — Ha a választó áll — a jelölt bukik. — Az ügy a választóval — dől el. — Az én kortescím dőlő mögerek!

Ha kell így.

A szabadság eszményét ódon vármegyei fegyverekkel támadják meg.

Ha kell, meg emigy.

Az ódon bálványt meg az „önkormányzat“, és „szótlásszabadság“ modern fegyvereivel védelmezik.

High-lifei kesergés.

Bűgja
Szent Elendi Monoeles,
m. fogalmazó.

Cs. K. Margit

Cs. K. esupán azt jelenti
Hogy e hölgy itt fejedelmi.
Keesouies ő, nem Csehouies
Királyi ő, bárr Károli.

Ah! c'en est fait, megtörtént hát,
Elvittek a szép Márgitát!
Ce cher Tista, Tista le bel
Égi örömhözben lebról.

A szent couloir mentében
Ott álltam piros mentében,
Pourrie mentém az piros volt,
Mais ma figure, az fehér volt.

Zig a hársáng, nehem tocsin —
Szümben lángokat borradok én!
De mes larmes locsolgatom,
Ah, hiába o'logatom! . . .

Hogy mellettem ellebezett
J' sentis flécbir térrademt.
C' est eu vain! J' sens ma misère —
Pédig szerrrettem, auf Sbirre!

Erzem, c'en est fait à jamais!
Máé ő o hájib, nem mágámé —
Agyvelöm! Je vais le brûler . . .
Vágy elveszem civil-úton
Gázdág lányod, Goldmann Smülé!

Pápai beszélgetések.

SALAMON. No Éliás bácsi, maga baloldali ember,
rá fog-e szavazni Hornra?

ÉLÍÁS BÁCSI. Todod ücsém Salamokám, ha az a
Edoárd Horn vóna olijan baloldali, mint a milen zsi-
dónak kölene neki lenni, hát rászovoznék.

* * *

JÓKAI. Servus barátom!

PÁPAI. JÁNOS. Adj' isten.

JÓKAI. No hoztam maguknak olyan képviselőt,
hogy pingálni sem lehet fájnabbat. Rászavaz-e?

PÁPAI. Igazi negyvennyolczas az úr?

JÓKAI. Az én, testestül lelkestül.

PÁPAI. Aztán valóságos demokrata is?

JÓKAI. Az-e? — De az ám!

PÁPAI. Telivér szabadelvű baloldali?

JÓKAI. Milyen kérdés? Hajsze én szerkesztem a
„Hont“, az „Igazmondót“, a . . .

PÁPAI (szavába vág.) No már engedjen meg az
ur. Maga mondja, hogy tiszta negyvennyolczas, hogy
demokrata, szabadelvű és baloldali — és még az ur
meri kérni tőlünk, hogy zsidóra szavazzunk!

* * *

ORTHODOX. Igaz, hojd a Trefort szidott a zsi-
dókat az akadémieban?

SALAMON. Igaz.

ORTHODOX. Aztán mégis rászavazolsz?

SALAMON. Rá én. Mert inkább szavazok őszinte
keresztényre, mint ha mis zsidóra.

* * *

HORN. Kik azok a rongyos fráterek, kik ott
bögnek?

KORTES. Hát biz' azok a mienk volnának.

HORN. Mily gyönyörű férfiak!

* * *

TREFORTISTA. Éljen a baloldal . . .

HORN. Móricz, hast du gehört?

TREFORTISTA. . . . mediczinával!

HORN. Hol euch der Teufel!

* * *

BEIGELESZ. Nü, wie steht's?

DELKELESZ. Miserabel, Bruderleben!

HORN. Ah, c'est très fort.

DELKELESZ. Na, das is nix Trefort — das sem mir!

* * *

1-ő. PÁPAI. Mi tesz az magyarál: Trefort?
 2-ik. PÁPAI. Azt, hogy: nagyon erős.
 1-ő. PÁPAI. Ahá, már most azt is tudom, mint
 kell francziául mondani ezt, hogy: nagyon gyenge.
 2-ik. PÁPAI. Hát hogy?
 1-ő. PÁPAI. Horn!
 2-ik. PÁPAI. Hisz ez nincs francziául.
 1-ső. PÁPAI. De igaz.

* * *

HORN. Te Móricz, a beszédemből hogy fordít-
 sam le a következő tételt? „Die Regierung leistet
 nichts für die Zwecke eines ergiebigen Absatzes.
 Kein Schritt vorwärts, nichts was uns Ansehen
 schafft! Was Wunder, dass unser Fortschritt in
 Fetzen geht!“

JÓKAI. Hát így e: „A kormány semmit sem kap-
 táz jókora csizmasarkok czveklijének számára Egyet
 sem léphetünk tekintélyünk csizmaszárában. Nem csoda
 hát, hogy a haladás ellen kapczáskodunk!“

HORN. Hiszen ez suszterbeszéd lesz!

JÓKAI. Ha itt nem fogunk — jó lesz az én
 csizmadiámnak az „Üstökösbe.“

* * *

JÓKAI. Különben nem is értem, hogy miért ve-
 lem fordítottasz? Hiszen tisztán beszélsz te velem ma-
 gyarul!

HORN. Tisztán ám — a „Borsszem Jankó“ jó-
 voltából.

VIDÉKI TROMBITA.

Szathmáry Károly diadalutja.

(Ugy adjuk a maga levében ezen naiv közleményt, mely epicus nyugalommal
 adja elé a nagy férfiú járását választókerületében, egy betű változtatás
 nélkül. Szerk.)

NAGY-ATÁD, sept. 16. 1869.

Szerkesztő ur!

Soha nem sajnáltam jobban mint most, hogy a sors meg-
 vonta tőlem a humorizáló képességet, mert most egy oly felséges
 utazásnak adhatnám rajzát, a mi valóban satyrja egy képviselő
 körútjának, s épen ezért feltettem magamban, hogy megírom
 tekintetes szerkesztő urnak a száraz tényt röviden s hiven, tes-
 sék ezt használni ugy a hogy jónak látja.

F. hó 10-én megérkezett a nagy férfiú Barcsra, ki volna
 ez más mint P. Szathmáry Károly, vagy is, mint választói nagy
 része nevezi, Szatylár Károly, ezen kerület képviselője, magával
 hozván nejét is, választóinak bemutatandó. Elképzelheti t. szer-
 kesztő ur azon sajnálatra méltó finom városi nő bámulatát, mi-
 dőn fogadói között egy pár suhanckölykőn s az „ó nép“ néha-
 nyan kívül senkit nem látott. Innét Csokonyába ment a diadal-
 menet kísértette 4 trágyahordó szekéren ülő több volt „ó nép“
 szerű kortes és 4 szál lovas legény által. Szeretném a csoko-
 nyai nagy vendéglőt lerajzolni, de ebben is ügyetlen levén, tiszt.
 szerkesztő urra bízom, hogy képzeljen magának egy közönsé-
 ges falusi csárdát, mely egy mészárszékből, a mellett egy nagy
 ivószobából, a korcsmáros egyetlen lakószobájából, és egy olyan
 vendégszobából áll, melyből egyenesen a szabad ég alá az udvarra
 lehet lépni, a melynek szomszédságában egy bizonyos rozsz szagu
 ronda helyiség, épen általellenben pedig mintegy 6 öltre a vá-
 góhid van, tehát ugy a szomszédság, mint a kilátás egyiránt

kellemes. Itt töltötte az éjét a nagy férfiú, ezen szobában mu-
 tatta be kedves nejét mintegy 30—40 darabig összegyűlt szere-
 tett választóinak, a kik közül posztóruhát csak a korcsmáros
 és mészáros legény viselt. — Másnap reggel véletlenül oda men-
 vén, az ivó szobában oly nyomok látszottak, a melyekből követ-
 keztetni lehetett, hogy a nagy férfiú és választói igen jól mu-
 lathattak, s különösen szegény neje igen jól érezhette magát.
 Innét szombaton, vagy is 11-én reggel elvonult a diadalmenet Vi-
 sonta felé, itt a faluvégén vártak a boldog követet és, mint mon-
 dák, feleségét; számszerint 17 darab „ó nép“ egy zászlóval, egy dob-
 bal, és egy dupla puskával; kísérte pedig Csokonyáról két szek-
 ér egy zászlóval és 3 egész darab lovaslegény. Ide érkeztek a
 nagy örömmek miatta megszólalt a dob és dupla puska, s a
 nagy férfiú szónoklatot tartván, a szokásos kézszorítások és ne-
 jének bemutatása után végig haladt a falun, ilyen helyen mint
 ritka tünemény kísértette vagy 15 utczagerek által. Hasonlóan
 nagyszerű volt a fogadtatás Görgetegen is, de innét már csak
 egy kocsis kísérte N. Atádra, a választó kerület székhelyére és
 2 szál lovaslegény egy zászlóval. Itt a városbeliek közül csak
 néhány bukóféliben levő mesterember levén pártján, ezek egyik
 elvtársuk házánál tiszteletére gyűltek, s mert a nagy férfiú is
 elhozta nejét, ők is elhozták nejüket szépen, a kik, miután rá-
 néztek a nagyságos asszonyra, el is mentek szépen, ily mivel
 nővel nem szokván társalogni.

Nagyon meglehetett unni a követ ur kedves nejének ezt
 a compániát, mert alig hogy az ebédnek vége lett, a melyre, a
 boópárti hölgyek dicséretére mellesleg mondva, Kaposból hozták
 a tortákat, nagyon sietteté férjét, hogy azonnal menjenek, a ki
 pedig a házi gazda által Pinczeszerre hivatván, bizony szeretet
 volna elmenni, de neje akaratjának mint lovagias férj ellen nem
 állhatván, a pinczeszer után sóvárgó elvtársak nagy bosszúságra
 delültán megindultak Berzencze, az éji vonattal Pestre menen-
 dők. Itt volt még csak a legnagyobb paradé, s a nagy férfiúra
 és nejére itt várakozott a legnagyobb élvezet, teljesülvén azon
 mondat „finis coronat opus.“ — Már N. Atádon a házi gazda
 nagy zavarban volt, mert magának olyan kocsija, a melyen tisz-
 tességes nő utazhat, nem levén, összerutotta az egész várost hin-
 toéért s lovakért, de persze a boópártiak közt hintós gazda az
 egész kerületben nem találkozáván, a jobbpartiak pedig a ma-
 gukét oda adni nem akarván, kénytelen volt nagy vendégje,
 itt saját vásároló kocsijára ültetni, bele fogta egy 16 markos és
 egy 13 markos gebéjét, és két szekérré rakódott vagy 10 darab
 elvtársa (bukott mesterelemek) által kísértette, megindult Ber-
 zence felé, de ó balsors! A tüzvérű paripák a különben egy
 órai utat 3 óra alatt tudván megfutni, a magas vendégek elkés-
 tek a vonatról. Itt volt még csak a multság! A nagyságos ass-
 zony bizonyosan megelégléven a társaságot, többé nem akart
 velök tartani s jóllehet nagyon hívták, hogy legalább a mint-
 egy 600 öltre eső berzencei nagy fogadóba menjen el velök, de
 ő azt mondá, hogy inkább a vaspálya állomáson levő váró-terem-
 ben töltendi az éjét, s készüldött is, hogy ott szállással, de az
 elvtársak meghívását a követnek visszautasítani nem szabad, s
 ámbár két tűz között volt, mert egy részről a mintegy 10 darab
 választó, más részről neje kívánsága közt kellett választania,
 minthogy azonban a népszerűséget egy nő commoditására ál-
 dozatul hozni nem lehet, s a pártérdeket minden uton módon
 megmenteni kell, elővette a nagy férfiú minden rábeszélő tehet-
 ségét s addig beszélt kedves nejének, míg a pártérdek fontossá-
 gáról őt is meggyőzvé, azon szándékáról, hogy a váróteremben
 maradjon, lebeszélni és az elvtársak kedvéért a berzencei korcsma-
 bba csalni sikerült. Itt a hazafiak ugyan hamar megtalálták szokott
 foglalkozásukat, folyt a bor, s ezzel együtt megeredt a hazafiasab-
 nál hazafiasabb szónoklatok árja, de a csapszéken kívül egyeb-
 üres szoba nem levén, itt kellett a valóban szánandó fővárosi
 nőnek tölteni az éj nagy részét, míg végre a korcsmáros meg-
 sajnálkozáván rajta, nejeszobájában adott számára kis helyet. Nem iri-
 gyeltük szegénynek álmait, igen furcsák lehetnek azok a so-
 nagy boópártiak miveltsége és férjének dicsőségéről. — Más-
 nap a vonattal elutazott Szatylar Márton, akaron mondani P.
 Szathmáry Károly, a kit a berzencei csapszékben töltött éj után
 a vagonban bizonyosan elérte az álom, s ő is álmodhatott az „ó
 nép“ rettenetes lelkesüléséről.

M. G.

SZINOVÁCZHÁZI LAPOK.

Előfizetési feltételek:

Egész évre 2 ft. 50 kr., félévre 10 ft.

Szerkesztőség:

Lipótmező 40. ajtó. (Theatromaniacusok osztálya.)

Hirdetések:

Mindenkinek, ki nevünket hirdeti, adunk 1 frtot.

BEKÖSZÖNTŐ.

Nagyméltóságú Curia! A mély alázattal alólírott siralmas panaszzal fordul a nagyméltóságú Curiahoz, mivel azok, a kik ismernek, roszakaró nevetés ködével fojták el az előfizetők tavaszi virágait, úgy, hogy akkor, midőn szüretelni kellene, mi magot vetünk.

Hogy mennyi gáttal és üldözéssel kelle küzdenünk már vállalatunk eszméjének felszűntetése óta, azt most, midőn beszűletett, kimondani nem lehet. De ha majd kiszűletvén, átszűletendik lelkesültségünk méhéből a nagyméltóságú Curia kegyének bölcsőjébe: e bölcsőben azon méla reménységben ringattattunk, hogy kiáltó szükség oroszlányának torkába nem hiába vetjük bele szende megekésünk hőszin báránykját.

A fővárosi lapirodalom állatkertjéből rankjött a ravasz róka, és reményeink jérézjét intendánsi palást védelmének megette — megette. Ránk jött a vampir is és kiszitta erélyünk véréit. Ez a vampirodalom irigysége, mely még a nagyméltóságú Curia iránt sem viseltetik kellő tisztelettel.

De legyünk nemesekek, nemzetesekek és vitézlők és a méltatlanságra borítsuk méltóságos feledésünk tekintetes palástját. Mi kilépünk a porondra, fringiónk a lelkesültség, ihletünk az

armalis, és működésünk birája legyen a nagyméltóságú Curia. Hányszor állt már maroknyi előfizető ötszáz szerkesztővel szemben? Előre! Neki a maroknyi előfizetőnek, mint hős magyar szerkesztőhöz illik. Élet vagy halál! S ha e kettő nem sikerül, — hasrágas, melylyel a magán életbe visszavonulunk. Életünk a részvét, halálunk a részvétlenség, nyavalyánk a szerkesztés! E kérdés elintézése végett Radnótfly ur hazaérkezvén, megengedé hogy lapunk — lapjaink lesznek-e, nem tudjuk — a nemzeti színház pénztáráral és nézőtérein — többen vannak t. i. — a nagyméltóságú Curia szolgálatára álland.

A midőn e szerény beköszöntésünket a nagyméltóságú Curia tudomására hoznánk, illő tisztelettel esedezünk ellenségeinket az előfizetési pénzben és lapunk olvasásában elmarasztalni, örökölvén

a Nagyméltóságú Curia*) kitüntető hajlandóságába ajánlegalizatosabb szolgálja

Báronyossy Posztó Gyula s. k.

*) A n. m. Curia alatt mindig a n. é. közönség értendő. Szerk.

TÁRCZA.

Egy este az erfurti színházban.

Napoleon ő Felsege megígérte Talmának, hogy az erfurti színházban fejedelmi parterreje lesz. Talma t. i. színész volt, kinek ígérését bírjuk, hogy télen a nemzeti színházban fog állólépní.

Napoleon és Sándor ezár ő Felsegeik légyottot adtak egymásnak 1808.-évi kisasszonyhavának 27 napján. A kitűzött tárgyalási napon a fejedelmek meg is érkeztek.

(Folytatása ismeretes.)

GARRICK BRISTOLBAN.

Garrick igen szeretett bristolban jární. Ha bristolban nem járhatott, manchesterben járt. Kedves városai és ruhaszövevei voltak ezek neki.

Garrick ugy el tudta változtatni arcját, hogy ha akarta, hasonlított lord Roastbeefhez, vagy lady O'Brianhoz.

Egyszer manchesteri szabója Bristolba jött kontóval. Mondták neki nincs otthon. De a szoba a szabóba nyitott és látott egy férfit. Hátrul Garrick volt, de midőn megfordult: lord Roastbeef állt előtte, kinek a szabó egyszer legkedvesebb nadrágját rontot a el. Természetes, hogy a szabó szökött.

Mászor meg bristoli szabója látogatta meg Manchesterben. Ez is így járt, mert lady O'Briannek hazbérrel volt adósa.

Ó nagy Garrick, ne vegye rossz néven vagy szellemed, hogy te, ki egykor bristolban és manchesterben jártál, most báronyossiban jársz.

Irodalom.

Kukliné az irodalomban.

Te Gyula, azt a Lendvay Ilkát ki nem állhatom, hord le piczikém holnap az első számban. (Hogy nem fog haragudni, mert a publicum mindig tapsolta Yvonne szerepében?) Te! Férj, vagy Báronyossi, vagy mi vagy, engem ne bosszantsál, én ki nem állhatom! Ha nem irsz ellene, ébren nem hallgatom meg többet azokat a Szentivánének drámáidat. Becsülj meg engem, egyetlen egy szál közönségedet, mondom! (Hogy irantami sze-

relmeddel pótolsz mindent?) Ha irantami szerelmed nem all egyébből, irantadi szerelmemmel máshová fordulok, s aztán majd meglássuk, kinek fogsz te színházi czédulát szerkeszteni. (Azur kutyámra kérsz?) Te hamis, mindig a leggyöngébb oldalomnál támadsz meg? De te, azt mondom, a Lendvay Ilkát nekem lehordjad, mert befűtök a szomorujátékaidal. Ugy is drága a fa!

Nemzeti színház.

A nemzeti színház padján most Deák Farkas Seraphinája a legnagyobb újdonság. Ez egyike legjobb darabjainak a híres francia írónak. Igen szellemes darab, és sok jó fordulat fordul elé benne. Gyan em-

berek játszanak benne, a kik álszentek. Helyes! Korbácsolni kell az emberi gyarlóságokat. Ez a drámairó feladata nemcsak, de kereset forrása is. Az előadás is igen jó volt. Prielle pompásan játszott. Szerdahelyi nagyon kedvesen játszott. Szigeti fölöttébb mulatságos alak vala. Szigligeti k. a. igyekező volt. Csak előre a szép pályán, ifjú hölgy! Náday helyes fölfogással játszott. A darab érdemesen volt fordítva. Feleki pompás tengerügyi alak volt. Csupa aranyzsinór volt és bajusza helyes fölfogásra mutatott. Mind szépen játszottak, csak Lendvayné nem. Lendvayné gyengén adá elé szerepét. Közönség szép számmal, mely hívta a szerzőt, de szerző nem volt jelen, a mi helytelen intézkedés.

Hir forrás.

— A nemzeti színház operai osztályába Az újdonságunk annyi, hogy ide sem térvén, közlésüket a „P. Napló”-ra és „Lloydokra” bizzuk.